catur ſpiritaliterqꝫ exprimit̃/⁊ intus oſtendit̃ quid promeruit/
quo ducetur/quid pro mercede ſuſcipiet. Et cum diuine omni
potẽti infiniteqꝫ poteſtati ↄueniat agere in inſtanti: ideo in mo/
mento peragitur ⁊ ↄpletur. Et ꝙuis vna hora tot milia homi/
num moriant̃ ſepe in prelijs ⁊ aliunde. Quoniã tñ incircũſcri/
ptibilis atqꝫ õnipotẽs iudex/ita facilit̃ iudicat eodem momẽto
mille aĩãs ſicut vnã. Nũquid difficiliꝰ eſt ei multas aĩãs eodeꝫ
momẽto aut inſtãti iudicare ꝙ̃ creare. ¶ Quartum latus.

¶ Circa quartũ latꝰ notandũ ꝙ multi hoc iudiciũ ꝑticulare ti/
mere videbant̃ Et nõ immerito/qꝛ horrendũ eſt incidere i ma
nus dei viuẽtis. p̃cipue qꝛ ꝓpinquiꝰ imminet. vñ Jacobꝰ ait a
poſtolus Ecce iudex añ ianuã aſſiſtit/ tum qꝛ ꝑicula ſingularia
ſolẽt ampliꝰ formidari ꝙ̃ generalia/aut cõia vt in finali iudicio.
Tum qꝛ in ꝑticulari ſuo iudicio q̇ ſentẽtiã dãnatiõis euaſer̃/in
iudicio illo vl̃i erit ſecurꝰ/ꝙ̃uis abſolute loquẽdo iudicium vni
uerſale erit horribiliꝰ ⁊ timendũ valde/vt in ſequẽtibꝰ cellis ple
nius apparebit. Hinc ſancti p̃res ex cõſideratione valde perti/
muerunt. vñ ⁊ ſcũs abbas Helyas Ego inquit tres res timeo/
vnã qñ egreſſura eſt anima mea de corpore Secundã qñ occur
ſurus ſum deo. Terciã quãdo de me ꝓferet̃ ſentẽtia Diſponat
ergo homo domui ſue qꝛ moriet̃ ⁊ non viuet.

¶ Cella Decimaquinta.

DIſcipulus in decimãquintam cellam introdu
ctus In p̃mo latere vidit iudiceꝫ pro tribuna
li ſedentẽ/exiſtentẽ ⁊ partem. In alijs tribus
lateribus vidit ſex mulieres In cuius ſecũdo
latere due erãt/vna fortis/⁊ alt̃a ſapiẽs/ vt ap/
parebat. In t̃cio vna diues/⁊ alt̃a nigra. In
q̃rto p̃ma negligẽs/altera dña/q̃ oẽs aduerſus has aĩãs ⁊ circa
eas ſcripta ⁊ libros iudici offerebãt. Diſcipulꝰ nõ modicũ ad/
mirãs expõnẽ huiꝰ celle a ſuo petijt p̃ceptore/ q̇ has feiãs dixit
ſignificare rõnes q̃s reddituri erimꝰ ſũmo iudici ¶ Primũ la/
tus. ¶ Circa pri^m lat̃ꝰ idcirco notãdũ ꝙ altiſſimꝰ in iudiᵒ tã
ꝑticulari ꝙ̃ vl̃i nõ ſolũ eſt iudex/ſʒ etiã ps aduerſa Eſt ãt valde
ſpẽalit̃ metuẽdũ iudicari ab eo q̇ eſt aduerſarius iudicãdi/ ⁊ ab

aoipſo preſtolari ſententiã qui iniuriã paſſus eſt / ⁊ quem tã di-
recte cõcernit/quẽadmodũ ſi homicida leſiſſet balliuũ/aut eiꝰ fi
lium occidiſſet/quid dicturꝰ eẽt infelix pctõr cũ eiꝰ fuerit tribu
nali adductꝰ: quem etiã totiẽs allicientẽ ⁊ vocãtem ad bonũ nõ
audiuit/ſed ſurdã aurẽ ꝑbuit/offendit/⁊ ꝯtẽpſit. Uocauit per i
ternã inſpirationẽ. Apocal. iij. Ego ſto ad oſtiũ ſcʒ ad portam
intellectꝰ ⁊ volũtatis/⁊ pulſo/per inſtigationẽ ad bona opera/ſʒ
rennuiſtis ſubdit deus/⁊ deſpexiſtis omne cõcilium meũ vt ſa/
piens in perſona dei Prouerb. j. ¶ Secũdo per beatificaʒ lar
gitionẽ/iõ ſubdit Expãdi manꝰ meas nec fuit q̇ aſpiceret Ex
pandit manus in creãdo. pſ̃. Manus tue dñe fecerũt me. Ex
pandit in cruce redimẽdo. pſ̃. Eleuatio manuũ mearũ ſacrifici
um veſpertinũ. Expãdit in gubernãdo/ſed non eſt qui aſpiciat
recognoſcẽdo. Et int̃ alia beneficia dedit ꝯſilia ⁊ monita per ꝑ
dicatores Sʒ deſpexiſtis inquit ſapiẽtia vt prefatũ eſt/õne ꝯci
lium. ¶ Tercio vocat per flagellationẽ. Grego. in omel. Ecce
tot flagellis atterimur/tot iniuriarũ aſperitatibꝰ detremur/⁊ ta
men vocãtẽ. ſ. per hec flagella ſequi ꝯtemnimꝰ Et hoc eſt qd̓ ſb
dit ipſe iudex ſiue inquit ſapiẽtia Increpatiões meas. ſ. per fla
gella neglexiſtis/non emendãdo vos. ⁊ ſubdit malũ ꝑueniens
in non audiẽdo ⁊ ſequẽdo tales vocatiões. Ego inquit in inte
ritu veſtro ſcʒ mortis etne ridebo. ¶ Secundũ latus ¶ Et
has increpationes proſequendo mulieres ſecũdi lateris ꝓgre-
diunt̃/prima fortis/que ſignat bona naturalia/ſiue ꝯgruã mem
brorum ſoſpitatẽ. de quibꝰ bonis naturalibꝰ redituri ſumꝰ rõ
nem. Et iõ dicit Aplus. j. ad Corin. iiij. Quid habes qd̓ nõ
accepiſti: quaſi diceret nichil. Ipſe enim deꝰ te fecit quãtuʒ ad
corpus/⁊ poſſedit quantũ ad vite ꝯſeruationẽ/⁊ creauit quãtuʒ
ad animã Deut. xxxij. Sunt aũt bona naturalia figurata per
talenta plura vel pauciora/ꝯmiſſa a dño ſeruis ſuis ad lucrificã
dum/vt habet̃ parabolice Mat. xxv. Nam vni dedit q̇nqʒ ta
lenta/alteri duo/alij vnũ tm̃. Et poſt certuʒ tẽpus veniẽs voca-
uit eos vt rationẽ redderẽt de lucro. Unũ igit̃ talentũ põt dici
eſſe liberũ arbitriũ/qd̓ omnibus dat̃ adultis/ niſi fatuis qui nõ
hñt reddere rationeʒ. Et hoc ſolo ſine ſanitate corporis ⁊ alijs

bonis tẽporalib⁹ poteſt multa facere.ſ.ad grãm ſe preparare ſi eã
non habet. Et certũ eſt ꝺᵐ beatũ Tho.in iiij.° ꝙ nulli eã ſubtra
hit facienti qđ in ſe eſt. Et receptã pốt ⁊ debet augmẽtare. Vñ
Eccĩ xv.dicit̃. Deus creauit hõiem ⁊ reliquit eũ in manu con
ſilij ſui.i.ptãte arbitrij. Poſuit añ eum bonũ ⁊ maluz/ad quod
voluerit extendat manũ ſuam. Duo talenta ſunt liberum arbi
trium quo ad animã/⁊ valitudo corporis que a deo dant̃. Vñ
pš. Dominus illuminatio mea.id eſt cauſa illuminationis quo
ad animã ⁊ rationẽ/⁊ ſalus mea quo ad corporis ſanitatem. Et
certe magnũ eſt iſtud talentuz: qꝛ vt dicit̃ Eccl'iaſtici xxx. Nõ
eſt cenſus ſuper ſanitatẽ. Quinqz vero talenta intellectiua acu
ta ad inueſtigandũ/⁊ memoratiua tenax ad recordandum/exti
matiua ad arbitrandũ/ymaginatiua fortis ad fantaſiandũ/ſen
ſitiua exterior ad exercitandũ. Ratio igitur exigetur de intelle
ctiua/ſi circa vana et curioſa ſe exercuit/quia tunc demeruit.aut
circa diuina precepta/quia tunc lucratus eſt merita Vñ Eccle
ſiaſtici iij. In pluribus operibus ei⁹ ne fueris curioſus: ſed q̃ ti
bi ꝑcepit deus illa cogita ſemper. De memoria inquiret̃ ſi fue
rit occupata ad recolendũ iniurias ob vindictã. ꝯtra illud Ne
memor eris iniurie Leuitici xix. Aut ad recolendũ diuina be
neficia ſcđm exemplũ Iſa.dicentis Miſerationũ dñi recorda
bor. Aut pſalmiſte dicentis. Memor ero nominis tui ⁊c.quin e
tiam in lecto ſuo memor fuit dei iuxta ſic memor fui tui ſup ſtra
tum meuz in matutinis meditabor in te/tunc enim lucrat̃. De
extimatiua iuncta cum ratione/ſi ſe extimauit ſupra ſe. Nã tũc
multum perdidit/ad Galathas vj. Qui ſe exiſtimat aliq̃d eſſe
cum nichil ſit/ipſe ſe ſeducit. Sed habendo rectã extimationez
de futuro premio per penas cõſequendo/ ⁊ principaliter virtu
te dei/multũ lucrat̃. Sic faciebat Apoſtol⁹ dicẽs ad Roma.
viij. Exiſtimo ꝙ non ſunt ꝯdigne paſſiões huius tẽporis ad fu
turã gl'iam q̃ reuelabit̃ in nob̃. De ymaginatiua cũ intellcũ iun
cta ad fantaſiandũ circa ſcripturaꝝ ꝯcordantiã. Pš. Abiſſus
abiſſum inuocat ab altitudine fantaſie.i.vetus teſtamentuz vbi
eſt abiſſus quaſi infinite ſapiẽtie/ inuocat abiſſum noui teſtamẽ
ti.⁊ ecõuerſo/quia vnum reddit teſtimoniũ alteri. Et abiſſus

culparum inuocat abiſſum penarū/ex teſtimonio ſcripturarū/
quod fantaſie altitudo concernit/⁊ ſic lucrat̃. De ſenſitiua extī
oꝛi exiget̃ ratio/ſi vſus eſt rationabilit̃ non pueriliter. vñ Apo-
ſtolus Nolite pueri effici ſenſibus/ſed malicia paruuli eſtote.
id eſt non vtendo ad malicias peccatoꝝ. Qui vero duo talēta
accepit.ſ. ſanū ſenſū ſeu intellectū/⁊ coꝛpus/exigetur ratio ſi in
tellectu cū attētione fecit oꝛōnes/⁊ audiuit diuina/ ⁊ ſi coꝛpus
ſpiritui ſubiecit per abſtinentias/ſcḋm illud Apoſtoli ad Ro-
ma. xij. Exhibeatis coꝛpoꝛa veſtra hoſtiā viuentē/ſanctā/deo
placentē. Qui vero vnū tm̄ accepit/ etiam ſi illud non multipli-
cauerit preparādo ſe ad gratiā ⁊ viuendo ſcḋm eā/vt malꝰ ⁊ pi-
ger condemnabit̃. Qui vero accepta multiplicauerit/bñ vten-
do/dicet̃ ei Euge ſerue bone ⁊ fidelis ⁊c. ¶ Secūda vero mu-
lier que ſapiens videbat̃ ad iudicandū/ambiens vocabatur bo
num ſpirituale. de quibus bonis ſpūalibus exigetur ratio/ꝙ vti
q̄ dant̃ a deo. j. Coꝛ. xij. Unicuiq̄ dat̃ ſcꝫ a deo manifeſtatio
ſpiritꝰ ad vtilitatē. Et hec ſunt decem figurata per decē mnas/
quas homo nobilis dedit vni ex ſeruis ſuis/alteri dans quinq̄
alteri vnam/vt negociarentur cum eis/vt habetur Luce xix. pa
rabolice. Nouem ex hijs ſunt gratie gratis date/cōmunes bo-
nis ⁊ malis/quas enumerat Apoſtolus ꝑme ad Coꝛinth. xijº.
Diuiſiones gratiarū ſunt ⁊c. Decima gratia que eſt omnibus
vtilioꝛ eſt gratia gratū faciēs/hec datur cuilibet in baptiſmo/ni/
ſi ponat obſtaculū. Sed gratie gratis date omnes non dātur ſi
mul vni cōmuniter/ſed alicui plures alicui pauciores/alicui au-
tem dant̃ omnes/ſimul cū gratia gratū faciente. vt beato Do
minico. Habuit enim ſermonē ſapientie. ſcꝫ ad loquendū ſapi
de ⁊ alte de diuinis. Sermonē ſcientie/ad loquendū efficacit̃
de humanis ⁊ moꝛalibꝰ. Habuit ⁊ fidē. i. quādam certitudinē
credēdoꝝ/qḋ oñdit in diſputatiōe ꝯ̈ hereticos/ꝓ̄cipue in carta
in ignē miſſa ⁊ illeſa. Grā ſanitatū ei nō defuit/q2 plurimos ex
varijs lāguoꝛibꝰ ſanauit. Opatio v̄tutū in eo refulſit. i. inſigniū
miraculoꝝ/vt reſuſcitatio moꝛtuoꝝ. Prophetiā ſe hēre oñdit
⁊ reuelationē occultoꝝ/vt de ꝯuerſiōe cuiuſdā heretici deputa
ti ad moꝛtē. Diſcretio ſpūū ei affuit in cognoſcēdo inſidias de-

monum ſibi apparentiũ. Genus linguarũ ⁊ p̃cipue intelligẽdo
ideoma aliorũ ſibi ignotũ. Inťpretatio quoq; ſermonũ in eo fu
it oſtẽſa/ ꝙ mirabiliť ⁊ ſuauiť exponebat miſteria ſcripturarum
vñ plures libros poſtulauit. Habuit ⁊ gratiã gratũ facientem/
vt patet ex ſanctitate ei⁹ ⁊ operib⁹ v̓tuoſis. de vſu earũ exigetur
ratio Nam qui tm̃ mnam vnã recepit. i. gratiã gratũ facientez/
reddere habet rõnem non ſolũ ſi ↄſeruauit/ſed ⁊ ſi augmẽtauit
per exercitiũ v̓tutum. Propť qd̓ dicebat Aplus. j. ad Corin.
vj. Hortamur vos ne in vacuũ gratiã dei recipiatis. In vanuz
recipit. i. fruſtra qui in ea ſe nõ exercet. vñ in illa parabola quia
non multiplicauit eã qui vnã accepit mnam/rep̃henſus ⁊ ea pri
uatus fuit. Qui recepit aliquas ex gratijs gratis datis ſed nõ
oẽs figurať per eũ qui quinq; acceperat. Et tal' etiã ſiue partẽ
ſiue oẽs recepit rõnem reddet/ quõ eis vſus eſt ⁊ quo fine/ vide
licet ſi ad vtilitatẽ ꝓximorũ ⁊ honorez dei/ propť que danť/aut
propť honorẽ propriũ. j. Petri iiij. Vnuſquiſq; ꝓut accepit g̃ti
am in alterutrũ illã adminiſtrãtes/vt boni diſpẽſatores m̃ltifor
mis gratie dei. Hinc ⁊ Aug⁹. j. q. j. Non inquit ſe iactẽt ꝗ for
te ſine caritate habẽt ſanctũ dei munus. i. aliquã gratiã g̃tis da
tam: ſed videãt qualẽ rõnem ſint habituri cuz deo/ qui ſactis nõ
ſancte vtunť. vt Saul mal⁹/ ⁊ Balaam prophetiã hñtes. ¶

Tercium latus ¶ In ťcio latere prima diues ſig̃t bona tẽ
poralia nobis ↄceſſa/ que bona tẽporalia ſunt diuitie/ hõres/ fa
ma/ ⁊ hmõi/ que danť habundanť/ ⁊ mediocriť/ ⁊ tenuiť/ ſm̃ bñ
placitũ dei. Vñ dicit Ambroſi⁹ de diuite Nõ hanc ingreſſus
es lucẽ quãdo de vẽtre matris exiſti/ quib⁹ q̃ſo facultatib⁹ ↄſti
patus ingreſſus es: diſ. xlviij. Sicut hij. quaſi diceret nullis.
Ergo a deo tibi ↄceſſa ſunt: non ad diſſipãdum vel tibi retinẽ
dum/ ſed rõnabiliť diſpẽſandũ tibi ⁊ alijs. Et de hmõi diſpẽſa
tione ratio exigeť/ vt habeť parabolice Luce xvj. de quodã vil
lico qui diffamatus ꝙ diſſipaſſet bona dñi ſui/ vocat⁹ ab eo au
diuit Redde rõnem villicationis tue. Ad idẽ facit qd̓ ait Au
guſtin⁹ Hõies q; rõnabiles ſunt facti de ſe ⁊ de omnibus reb⁹
que in vſum vite pñtis acceperũt rõnem reddituri ſunt deo/ ⁊ ꝓ
actuũ ſuorũ qualitate recepturi ſunt penã aut gloriaz. xv. q. j. §.

ex eo aũt. Qui igitᷣ tenaces ſunt ⁊ pauperibus non ſubueniũt/
male poterunt reddere ratioñe/ vt diues epulo Luce xvj. Et q̇
ea in vanitatibus/ in ludis/ in cõuiuijs/ in pompis conſumũt/ de
terius eis erit/ niſi ſe recognoſcãt ⁊ doleãt/ vt filius prodigꝰ qui
diſſipauit omnẽ ſubſtãtiam ſuã viuendo luxurioſe Luce xv. ſed
poſtea ad patrẽ cum humilitate reuerſus eſt. Peſſime autẽ ra
tionem reddere poterunt qui per phas ⁊ nephas acquirũt ⁊ re
tinent talia/ ſicut Achan qui furatus regulam aureã ⁊ clamidẽ/
propter hoc lapidatus eſt. Joſue vij. ¶ Secũda vero mulier
ẽcij lateri nigra/ ſignificat peccata admiſſa ſcʒ ⁊ dimiſſa/ q̃ nigre-
ſcere faciunt animã. De quibus dicitᷣ Math. xij. De oi v̄bo
ocioſo reddent homines rationẽ in die iudicij/ non ſolũ vniuer-
ſalis ſed ⁊ particularis iudicij quod eſt per mortẽ. Eſt autem ver
bum mentale vt cogitatio/ vocale vt locutio/ manuale vt labora/
tio. Et de quolibet horũ ſi fuerit ocioſum. i. inutile ⁊ infructuo
ſum punitᷣ. vnde ꝓpheta Ue vobis q̇ cogitatis inutile. Et mlᵗ-
tomagis ⁊ ſtrictius de locutiõibus maledicis/ detractorijs/ mẽ-
dacijs/ periuratorijs/ incantationibus/ ⁊ huiuſmodi. Cum aũt
huiuſmodi pijſſimus deus dimittat reuertẽti ad penitentiaʒ: ⁊
totiens quotiẽs exigetᷣ ratio/ ſi ipſe ita dimiſit odiũ offendenti-
bus eũ. Nam ſi non dimiſit ſed cum odio fraterno migrauit/ a-
cerrime cõfundetᷣ ⁊ punietᷣ/ ſcd̃m ſimilitudinẽ datã a ſaluatore
noſtro Math xviij. de ſeruo debitore decem miliũ talentorum
Qui cum fuiſſet oblatus dño ſuo in ratiocinio fiendo/ ⁊ nõ ha-
beret vnde redderet: iuſſiſſetqꝫ dñs eius eum vendi ⁊ vxorẽ eiꝰ
⁊ filios/ ⁊ ex precio ſibi ſatiſfieri: humiliatꝰ ille ꝓmittens ſatiſfa
ctionem data ſibi dilatione/ dñs eius dimiſit eum liberũ/ ⁊ debi
tum eius. Poſtmodũ ſeruus ille inueniẽs conſeruũ ſuũ debito
rem in centũ denarijs/ cum ille ſe humiliaret ⁊ peteret dilatõeʒ
ab eo repetẽte debitũ/ noluit cõcedere/ ſed miſit eũ in carcerem
Quo audito dñs eiꝰ iterũ fecit vocari eũ dicẽs. Serue nequã
omne debitũ dimiſi tibi ⁊c. demũ tradidit eũ tortoribus. Dñs
iſte ⁊ rex deus eſt. debitor decẽ miliũ talẽtorũ eſt trãſgreſſor p̄-
ceptorum/ cogitatione/ locutione/ vel operatione. Exactio ſeu
inquiſitio rõcinij prima vice eſt per inſpirationẽ/ ⁊ internã com-

punctionem/in qua consideratione videt ſe peccator dignū ꝯdē
natione/vt.ſ.vēdat̄ in ſeruū dyabolo/vt.ſ.ei ſubijciat̄ in penis/ꝛ
vxor ei⁹.i.volūtas/ꝛ filij.i.affectus ſui ꝛ ſenſus. Sed ſciēs diui/
nam pietatem/miſericordiā humilit̄ petit/proponēs in futuruꝫ
vita comite ſatiſfacere de malis ſuis. Ad quam ꝯpunctioneꝫ et
propoſitū ſubito deus liberat a ſeruitute dyaboli/ ꝛ debitū pec
catorū relaxat. Sꝫ igrat⁹ hō de tā immēſo bn̄ficio cū poſtea re/
cipit aliquā iniuriaꝫ a ꝓximo/vel recordat̄ de alias ſibi fcā/non
vult ignoſcere/ſꝫ q̄rit vindictaꝫ. Et ꝑſeuerādo in hmōi crudeli/
tate de⁹ ſecūdo vocat.ſ.per mortē. Et ſi cum tali indiſpoſitione
ad tribunal xp̄i accedit/poſt maximā ꝯfuſionē/tandē tradit̄ tor
toribus carceris infernalis. Et ad hoc facit quod dicit Aug⁹.
Qui diuini beneficij oblitus ſuas vult vindicare iniurias/non
ſolum de preteritis peccatis veniā non merebitur: ſed q̄ ſibi di/
miſſa fuiſſe gaudebat/ei imputabunt̄ ad penaꝫ. de peni.diſ.iiij

Quartum latus. ¶ In quarto latere ꝑima negligēs ꝛ accidi
oſa mulier repreſentat bona obmiſſa/de quibus exiget̄ rō/ que
innumera ſunt.propt̄ qđ dicit pš. Delicta quis intelligit: quaſi
diceret null⁹. Et dicunt̄ delicta peccata obmiſſionis/q̄ſi dereli
cta.ſ.bona q̄ fieri debebāt. Et q̄ ſunt iſta d̓licta ſeu bona obmiſ
ſa/in parte oſtēdit in eo qđ ſubdit. Ab occultis meis mūda me
dn̄e. Multa enim ſunt peccata que quia ſunt nobis ignota ꝛ obli
ta/obmittimus de ipſis agere penitentiā. Multa eniꝫ ſunt q̄ et
ſi in ſe bona ſint/ꝛ bona intētione facta/propter aliquā circūſtā/
tiam debitam ibi obmiſſam demeritoria ſunt. Quis etiā poſſꝫ
intelligere tēpus obmiſſuꝫ in quo potuit bona plura ꝑagere.de
quo inq̄t Bernardus. Omne tēpus tibi impēſuꝫ exiget̄ a te q̄li
ter fuerit expēſuꝫ. Scđo erga ꝓximū obmittit quis etiā mlta q̄
deberet facere/vt fraternā correctionē. De qua obmiſſiōe Au
guſtin⁹ ait. Si neglexeris corrigere peior effect⁹ es eo q̄ pecca
uit. Sꝫ de hac materia fratne correctiōis hēs in ij^a pte archip/
ſulis dn̄i Anthonini/ꝛ in alijs ſūmis ꝛ doctorib⁹. Similit ob/
mittit quis bona exēpla ꝓximo ſuo dare/ et a ſpē mali ſibi caue/
re/ ꝓpter qđ efficit̄ alteri occaſio ruine. Et iſta ſunt delicta alie
na.de quib⁹ pš. Ab alienis parce ſeruo tuo. Ab alienis ſcilicet

peccatis/quorū ſum occaſio. Tercio obmittit quis facere plura
bona/vt mundū deſerere/religionē intrare/ ⁊ alia opa perfectio
nis facere/ ꝑpt amorē ſuoꝝ/ne diſpliceat eis. ꝑpt qd ſubdit ꝓ
pheta Si mei nō fuerint dn̄ati.ſ.amici ⁊ ꝓpinqui.vel etiā cum
proponit quis ſenſus ſuos diligent cuſtodire ne mors peccati i
tret per eos:tractus poſtea ſenſualitate/ obmittit illud exequi/
⁊ ſic ſui ſcꝫ ſenſus dominant eius. Sed tunc quis erit immacu
latus/vt ſubdit in ps. Si ab occultis ⁊ alienis ⁊ ſuis liber fuer
peccatis. Hec conuerſio immaculata ſcꝫ libera ab ōnib⁹ morta
libus/figurat per veſtē nuptialē/quā quis nō habet in nuptijs
eccl'ie militātis/ſ; ſi ſine ea p̄ntat ante ꝯſpectū superni iudicis cū
ſumma ſui cōfuſione dicit ſibi Amice quō huc intraſti nō hn̄s
veſtē nuptialē. vt habet parabolice Math.xxij. Sicut em̄ illi
qui noluerūt inuitati ire ad illas nuptias ſignificāt iudeos ⁊ ali
os infideles/qui ad nuptias eccleſie.i.fidem accedere noluerūt
propter qd igni cum ciuitate traditi ſunt.i.anime/⁊ poſtea cor
pora ipſorum. Sic ille qui nuptijs interfuit ſine veſte nuptiali/
ſignat quēlibet chriſtianum/non habentem virtuoſam conuer
ſationem/ſed maculatam/⁊ ob hoc talis etiam mittitur in tene
bras exteriores obmuteſcens. ¶ Secunda ⁊ vltima muli
er quarti lateris apparebat vt domina tanꝗ principatū ſiue iuſ
ſum ſuper ſubditos tenens/que repreſentabat ſubditos cōmiſ
ſos/quia de ſubditis cōmiſſis exigetur ratio. Unde Apoſto
lus ad Hebreos vltimo. Subditi eſtote prepoſitis veſtris:ipi
enim puigilant quaſi reddituri ꝓ aiab⁹ veſtris rōnem. Et aliq
quidē rōneꝫ reddituri ſunt quātū ad gubernatōeꝫ yconomicā/
ſicut pater ⁊ mat de moribus filioꝝ. Nō enim min⁹ de anima
bus eorū curam gerere debent ne infirment per pctā/ ꝙ de cor
poribus vt ſana conſeruētur. Quod quia non fecit Heli ⁊ ſi in
ſe bon⁹ fuerit/horribili morte mulctatus eſt.j. Regum iiij. ⁊ in
c. licet heli de ac. Aliqui rationē reddēt de alijs quo ad guber
nationem politicam ſcꝫ ciuitatuꝫ ⁊ caſtrorum. Et hij rationem
habēt reddere et puniri de legibus iniuſtis vel iniuſte conſtitu
tis. de malis conſuetudinibus non extirpatis ſi potuerunt ex
tirpare/ de tallijs/ et alijs grauaminibus extortis/ de ſenten

tijs iniquis/ꝛ alijs huiuſmodi. Et vt dicit̃ Sapientie vj. Iu-
dicium duriſſimū fiet hijs qui p̃ſunt. durū ſi non bene rexerint
ſeipſos. duri⁹ ſi non bñ gubernauerint familiā propriaꝫ. duriſſi
mum ſi iuſticiā legalē omnib⁹ non miniſtrauerint. Alij vero ra-
tionem reddituri ſunt quo ad gubernationē eccl'iaſticā/vt p̄lati
eccl'ie/videlicet ſi regimē ꝯſecuti ſunt canonice/ ꝛ non per ambi
tionem vel ſymoniā. Si per ſe vel ſaltē alios populuꝫ docuerūt
neceſſaria ſaluti. Si bona eccleſiaruꝫ bene tractauerūt/paupes
ſubleuando. non in pōpis veſtiū/in mulis/in ꝯſanguineis/in lu-
dis/ꝛ turpitudinibus male expendēdo. Si plus de aiā ſubditi
ꝙ̄ de lacte ꝛ lana curā habuerūt. Si vicia debite correxerunt.
Vñ xiij.q.j.c.eccl'ias/dicit̃ de talibus Vnuſquiſqꝫ t̃minis ſuis
ſit ꝯtentus/ꝛ talit̃ eccl'iam et plebē ſibi ꝯmiſſam cuſtodiat/ vt añ
tribunal iudicis et̃ni ex omnib⁹ ſibi ꝯmiſſis rōneꝫ reddat/ꝛ nō
iudiciū ſ̄ gl'iam ꝓ ſuis actib⁹ ꝑcipiat. vnde ꝛ dñs dixit Luce xij
Quiſputas eſt fidelis diſpēſator ꝛ prudēs quē ꝯſtituit dñs ſup
familiā ſuā: quaſi diceret rarus. Sed btūs ille ſeru⁹ quē cuꝫ ve
nerit dñs inuenerit ita facientem. ſcꝫ fidelit̃ ꝛ prudent̃. Sꝫ ſi ſe-
cus fecerit/veniet dñs hora qua neſcit/ꝛ diuidet eū/ partēqꝫ ei⁹
cum ypocritis ponet. Poſt igitur preſentationē/meritorumqꝫ
diſcuſſionem/demū reddet iudex mercedē per ſententiā vnicui
qꝫ ſcdm opera ſua. Vnde ꝛ Apocal' p̄mo dicit̃ Qꝫ ex ore ſeden
tis in throno exibat gladius ex vtraqꝫ parte acutus. Gladius
iſte ſententia ſummi iudicis eſt/ſeparās bonos a malis: Et cō-
tra reprobos quidē ꝓferens ſentētiam/vt ligatis manibus ꝛ pe
dibus in tenebras exteriores mittant̃. vñ Iheronim⁹ Cuꝫ añ
tribunal xp̄i venim⁹ nec iob nec daniel nec noe rogare poſſent
ꝓ quoꝙ̄: Sꝫ vnūquēqꝫ on⁹ ſuū portare oportet. xiij.q.ij. i pñti
Et ad idē facit qd dicit ps̄. Frat̃ nō redimit. ſ. xp̄s q̇ eſt frat̃ nr̃
in illo iudicio. redimet hō. Quaſi diceret nō aliq̇s quantūcūqꝫ
ſciēs/ex quo xp̄s ipſe nō liberat reprobū/nō dabit deo placatio
nem ſuā. ſ. ipſe reprob⁹ in nullo placare poterit. Et p̄ciū redem
ptionis aiē ſue. ſ. ſoluere nō poterit ꝓ ſui liberatione. ſed labora
bit inet̃nuꝫ. Propt̃ eñ hec tremēda mortē ſubſequentia diſpo
ne o hō domui tue q2 morieri ꝛ nō viues. ¶ Cella.xvj.